

கலஞ்சியம் – சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Quarterly Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor 4.0 Multidisciplinary International

DOI: <https://doi.org/10.63300/kijs06022026>

Vol. 6 No. 02, August 2026, p349-355 | Available online at: www.tamilmanam.in
Original Research Paper

வேள்பாரி நாவலில் பல்லுயிர் பாதுகாப்பும் சூழலியலும் Surreal Time in Perumal Murugan's Novels

து.கலைச்செல்வன்,

(Reg No: BDU2110632779059), முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழாய்வுத்துறை, தந்தை பெரியார்
அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி(தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி – 620 023. (பாரதிதாசன்
பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது) தமிழ்நாடு, இந்தியா.

D. Kalaiselvan^{ID*},

(Reg. No.: BDU2110632779059), Full-time Ph.D. Research Scholar, Department of Tamil, Thanthai Periyar Government Arts and
Science College (Autonomous), Tiruchirappalli – 620 023 (Affiliated to Bharathidasan University), Tamil Nadu, India.
Email: kalaitamilma@gmail.com

முனைவர் க.காசிமாரியப்பன்,

நெறியாளர், இணைப்பேராசிரியர் (ஓய்வு), தமிழாய்வுத்துறை, தந்தை பெரியார் அரசு கலை மற்றும் அறிவியல்
கல்லூரி(தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி – 620 023.

(பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது) தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Dr. K. Kasimariyappan^{ID*},

Supervisor, Associate Professor (Retired), Department of Tamil, Thanthai Periyar Government Arts and Science College
(Autonomous), Tiruchirappalli – 620 023. (Affiliated to Bharathidasan University) Tamil Nadu, India.

முனைவர் நா.பிரியா,

இணை நெறியாளர், இணைப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தந்தை பெரியார் அரசு கலை மற்றும் அறிவியல்
கல்லூரி(தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி – 620 023.

(பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது) தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Dr. N. Priya^{ID*},

Co-Supervisor, Associate Professor, Department of Tamil, Thanthai Periyar Government Arts and Science College (Autonomous),
Tiruchirappalli – 620 023. (Affiliated to Bharathidasan University) Tamil Nadu, India.

Article history

Received: 10-08-2026

Revised: 10-08-2026

Accepted: 12-08-2026

Published: 17-08-2026

Corresponding Author Email: :

kalaitamilma@gmail.com

Abstract: The land inhabited by humans is referred to as 'space'. This inhabited space is categorized into 'natural space' and 'metaphysical space'. Ordinary time is termed 'time', while extraordinary time is termed 'metaphysical time'. Similarly, an ordinary location is called 'space', whereas an extraordinary location is called 'metaphysical space'. People believe that metaphysical energy is accessible during metaphysical time. They also believe that such energy becomes available at the juncture where two periods of time meet. Times when two periods of the day converge such as dawn, noon, evening, and midnight are regarded as liminal times. The people of the Kongu region attach great significance to these liminal periods, believing they can harness supernatural energy during them. In Perumal Murugan's novels, these liminal times noon, evening, and midnight are not portrayed merely as ordinary times of day; rather, he depicts them as moments that bring suffering..

Keywords: Space, Time, Hyperspace, Hypertime.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனிதர் வாழும் நிலம் வெளி எனப்படுகிறது. மனிதர்கள் வாழும்வெளி இயல்புவெளி, மீவியல் வெளி என்று வகைபடுத்தப்படுகின்றது. இயல்பான பொழுதைக் காலம் என்றும் இயல்பற்ற பொழுதை மீவியல் காலம் என்றும் கூறலாம். இயல்பான இடத்தை வெளி என்றும் இயல்பற்ற இடத்தை மீவியல்வெளி என்றும் கூறலாம். மீவியல் காலத்தில் மீவியல் ஆற்றல் கிடைப்பதாக மக்கள் நம்புகின்றனர். இரண்டு பொழுதுகள் சந்திக்கும் நேரத்தில் மீவியல் ஆற்றல் கிடைப்பதாக மக்கள் நம்புகின்றனர். இரண்டு பொழுதுகள் சந்திக்கும் விடிகாலை, நண்பகல், மாலை, நடுஇரவு போன்றன மீவியல் காலங்களாக இருக்கின்றன. இம்மீவியல் காலத்தைக் கொங்கு வட்டார மக்கள் பெரிதும் பின்பற்றுகின்றனர். மீவியல் காலத்தில் மீவியல் ஆற்றலைப் பெறுகின்றனர். பெருமாள்முருகன் நாவல்களில் மீவியல் பொழுதுகளான நண்பகல், மாலை, நடு இரவு போன்றவை வெறும் பொழுதுகளாக மட்டும் காட்டப்படவில்லை. இம்மீவியல் பொழுதுகளான நண்பகல், மாலை, நடு இரவு போன்றன துன்பத்தைத் தருவதாகப் பெருமாள்முருகன் காட்டியிருக்கிறார்.

திறவுச்சொற்கள்

வெளி, காலம், மீவியல் வெளி, மீவியல் காலம்.

முன்னுரை

இயல்பான பொழுதுகளைக் காலம் என்றும் இயல்பற்ற பொழுதுகளை மீவியல் காலம் என்றும் பிரிப்பர். “இயல்பற்ற வெளிகளை மீவியல் வெளி என்றும் இயல்பற்ற காலத்தை மீவியல் காலம் என்றும் க.காசிமாரியப்பன் (2024 : 179) கூறுகிறார். இரண்டு பொழுதுகள் சந்திக்கும் நேரத்தில் மீவியல் ஆற்றல் தோன்றுகிறது. இக்காலத்தை நாட்டார் வழக்காற்றில் இரவுமல்லாத பகலுமல்லாத இரண்டாங் கெட்ட காலம் என்கின்றனர். “மீவியலர்களின் நிலைப்பாடு ‘இங்குமில்லை அங்குமில்லை’ இரண்டுமற்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள்.” என்று மீவியல் ஆற்றல் பெற்றவர்கள் இரண்டுமற்ற நிலையில் இருப்பதை டர்னர் மேற்கோளாகப் பக்தவத்சல பாரதி (2021:229) கூறுகிறார்.

மாலை, நடுஇரவு, விடிகாலை, உச்சிவெயில் போன்றவற்றை மீவியல் பொழுதுகளாக நாட்டுப்புற மக்கள் நம்புகின்றனர். மீவியல் பொழுதான மாலை நேரத்தை நாட்டார் வழக்காற்றில் இரண்டாங் கெட்ட காலம் என்பர்; மானுடவியலாளர் பொழுது சாயுங்காலம், ஊசல் வெளி, புனிற்றுநிலை, களைநிலை போன்ற பல சொற்களால் குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஒரு நாளின் இருபத்து நான்கு மணி நேரத்தில் நண்பகலில் கனல் தெறிக்கும் உச்சிப் பொழுதும், இரவில் உச்சாந்திரமான நடுநிசியும் (நடு இரவு) தமிழ் மக்களால் அஞ்சத்தக்க காலங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இவ்விரண்டு நேரத்திலும் குழந்தைகள், கருவுற்ற பெண்கள் குடியிருப்புக்கு வெளியே, அதிலும் குறிப்பாக ‘மீவியல்’ இடங்களுக்குச் செல்லுதல் ஆபத்தை விளைவிக்கும் எனக்

கருதுகின்றனர். ஆகவே, இவ்விரண்டு காலங்களும் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை 'மீவியல் காலங்கள்' (liminal spaces) ஆகும். இது உருமன் நேரம், இரணிய வேளை எனவும் சொல்லப்படும்.

என்று பக்தவத்சல பாரதி (2021 : 226) மீவியல் காலத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். கொங்கு வட்டார மக்கள் நல்ல நேரம், கெட்ட நேரம் என்பதில் மிகுந்த நம்பிக்கைக் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர்.

கொங்குப் பகுதியில், வாரத்தின் ஒவ்வொரு நாளும், ஆண்டின் ஒவ்வொரு மாதமும் நல்ல, கெட்ட என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றை ராசியான, தோசமான நேரம் என்றும் கூறுகிறார்கள்.

என்கிறார் பிரண்டா பெக் (2019 : 363). உள்ளூர் சோதிடர் மூலம் காலத்தைக் கணித்த பிறகே ஒவ்வொரு செயலையும் செய்கின்றனர் என்கிறார். மேலும் அவர் கொங்குப்பகுதி மக்களின் நம்பிக்கையில் இருக்கும் நல்ல நேரம், கெட்ட நேரத்தைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகிறார் (2019 : 363).

கொங்கு வட்டார வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும் பெருமாள்முருகன் நாவல்களில் இம்மீவியல் காலங்கள் எவ்வாறு பதிவு பெற்றிருக்கின்றன என்பதை இக்கட்டுரை கண்டறிய விழைகிறது.

உச்சி வெயில்

பெருமாள்முருகன் நாவல்களில் வெயில் நேரம் துன்பத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. அது ஏறு வெயிலாகவும் இறங்கு வெயிலாகவும் உச்சி வெயிலாகவும் இருக்கலாம். உச்சி வெயில் நேரத்தில் குழந்தைகள், கர்ப்பிணிப் பெண்கள், பருவப் பெண்கள் பொதுவெளிக்குச் செல்லுதல் கூடாது; வனத்திற்குள் செல்லவே கூடாது. மீவியல் காலத்தில் இவர்கள் பொதுவெளிக்குச் செல்லும்போது ஆவிகளால் துன்பப்பட நேரும்; உயிர் பலியிடுதல்கூட ஏற்படும். எனவே மீவியல் காலத்தில் அவர்கள் நடமாடக் கூடாது என்று பெருமாள்முருகன் நாவல்கள் கூறுகின்றன. மாதொருபாகன் நாவலில் சில இளைஞர்கள் வனத்திற்குச் செல்கின்ற காட்சி காட்டப்படுகிறது. அவ்வருணனையில் இளவட்டப் பையன்கள்தான் வனத்திற்குள் பயமில்லாமல் புகுந்து மேய்த்துவரத் தோதானவர்கள். அப்படி நான்கு பேர் ஆடோட்டிப் போனார்கள். மட்ட மத்தியான உச்சி வேளையில் வனத்திற்குள்ளிருந்து பெண்ணின் அழகுரல் ஓலமாய்க் கேட்டது. வனத்திற்குள் பேய்கள் உலவும் கதைகள் பலவுண்டு. இளவட்டப் பையன்கள் மயக்க மோகினி செய்யும் மாயம் என்று பயந்தார்கள். (பெருமாள்முருகன், 2014 : 31)

என்று காட்டுகிறது. உச்சி வெயில் நேரத்தில் பெண்ணின் அழகுரல் கேட்கிறது. மற்ற நேரங்களைக் காட்டிலும் உச்சிவெயில் நேரத்தில்தான் ஆவிகளுக்கு ஆற்றல் பெருகுகிறது. அந்நேரத்தில்தான் ஆவிகள் ஆற்றலோடு வெளிவருகின்றன. எதிரில் வரும் எவரையும் துன்புறுத்தும். யாருமற்ற வனத்தில் இளைஞர்கள் நுழைகிறார்கள். நுழையும் இளைஞர்களையும் மோகினி தன் வசப்படுத்த முயலும். அழுவதைப் போல ஓலமிட்டு மயக்கும். இளைஞர்களும் அம்மீவியல் காலங்களில் வனப்பகுதிக்குச் செல்லக் கூடாது என்கிறது மாதொருபாகன் நாவல்.

ஏறுவெயில் நாவலில் ஏறு வெயில் காலத்தில் சுடுகாட்டுப் பிரச்சனை ஏற்படுகிறது. இறந்த காலனிக்காரரின் உடலைக் கவுண்டர் வெளிக்குள் கொண்டுவரக் கூடாது என்று கவுண்டர்கள் கூறுகிறார்கள். அதனால் கவுண்டர்களுக்கும் காலனிக்காரர்களுக்கும் இடையே அடிதடி ஏற்படுகிறது.

வெயில் பட்டு மின்னுகிறது. முகங்களிலெல்லாம் வெயிலையும் மீறித் துயரத்தின் சாயை வடிகிறது. (பெருமாள்முருகன், 1996 : 116)

என்கிறார் நாவலாசிரியர். கவுண்டர்கள் வெளியில் நுழையும்போது பிரச்சனை ஏற்படுகிறது. தங்கள் வெளிக்குள் நுழையக் கூடாது என்று கவுண்டர்கள் தடுக்கிறார்கள். காலனியைச் சார்ந்தவர்கள் போராடுகிறார்கள். இருவருக்கும் இடையில் வாய்த்தகராறு ஏற்படுகிறது. இத்தகராறு ஏறு வெயில் நேரத்தில் தொடங்கி உச்சி வெயில்நேரத்தில் உச்சநிலையை அடைகிறது. அப்போது எல்லாம் முடிந்து போலிசும் வந்தது. அப்பன், தாத்தா, மாரி உள்ளிட்ட ஊர்ப் பிரமுகர்கள் பதினைந்து பேர் ஷ்டேஷனுக்குப் போனார்கள். போலிஸ் ஷ்டேசன் வரை வரவைத்து விட்ட காலனிக்காரர்கள் மீது ஆத்திரம் மூண்டது. வன்மம், கோபம். அங்கிருக்கும் முகம் தெரியதாக எதிரிகள். ஒவ்வொரு வீடும், ஒவ்வொரு கல்லும் பகையாகிப் போனது. (பெருமாள்முருகன், 1996 : 123)

என்று உச்சி வெயில் துன்பத்தையும் பகையையும் ஏற்படுத்துவதாக நாவலாசிரியர் காட்டுகிறார்.

கங்கணம் நாவலில் மாரிமுத்துவிற்கும் அவன் அம்மாயிக்கும் சண்டை ஏற்படுகிறது. வீட்டில் அம்மாயி பக்கத்திலிருக்கும் பெண்களோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறாள்.

எனக்குப் பதனொரு வயசுல கலியாணம். பெரியவளாவறதுக்கு முந்தியே பண்ணி வெச்சுக்கட்டாங்க. பனண்டு வயசுலதான் புருசன் மூட்டுக்குப் போனன். என்னோட மாமியாக்காரி இருக்கறாளே, எம் புருசனக் கண்ணாள பாக்கறதுக்குக்கூட உடுல. அப்பிடி இப்பின்னு அவரு எம்பக்கத்துல வற்றதக்குள்ள பதினாறு வயசாயிருச்சு..... (பெருமாள்முருகன், 2007 : 192)

என்று அண்டை வீட்டாரோடு அம்மாயி பேசிச் சிரித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட மாரிமுத்துவுக்குக் கோபம் வருகிறது.

மத்தியானத்துல எல்லாத்துக்கும் வேல கெடையாதா. ஒவ்வொருத்தியம் பத்துவயசு பனண்டு வயசுல புருசன் தேடுன கதயக் கேக்க வந்துட்டங்க. போய்த் தொலைங்க. (பெருமாள்முருகன், 2007 : 192)

என்று திட்டுகிறான். அதனால் கோபம் கொண்ட அம்மாயி தன் மகன் வீட்டிற்கே செல்கிறார். அதனை மாரிமுத்து அறியவில்லை.

அவளுடைய துணிமணிகள், பாண்டு பத்திரங்கள் எல்லாம் வைத்திருந்த ஒற்றைத் தகரப் பெட்டியை இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு வேகாத வெயிலில் அவள் நடந்துபோனதாய் ஆள்காரன் சக்தி சொன்னான். (பெருமாள்முருகன், 2007 : 200)

என்கிறார் நாவலாசிரியர். அம்மாயி வெயில் நேரத்தில் மகள்வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறாள். அம்மாயின் வெளியேற்றம் மாரிமுத்துவிற்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கிறது.

சரோஜா குமரசேனோடு காதல் திருமணம் செய்துகொண்டு கிராமவெளிக்குள் நுழையும் நேரமும், வெயில் நேரம் ஆகும்.

வழியெங்கும் மொட்டைக் காடுகள் வெம்மையேறிக் கிடந்தன.

(பெருமாள்முருகன், 2016 : 19)

என்கிறது பூக்குழி நாவல். வெயில் நேரத்தில் கிராமவெளிக்குள் நுழையும் சரோஜா சாதியாலும் நிறத்தாலும் ஒதுக்கி வைக்கப்படுகிறாள். குமரசேனோடு மகிழ்வாக வாழ முடியாமல் துன்பம் அனுபவிக்கிறாள். குமரசேனும் துன்பத்தை அனுபவிக்கிறான்.

மாலை

பொன்னையனின் அக்கா சித்தாள் வேலைக்குக் காலையில் சென்று மாலைக்குள் வீடு திரும்புவாள். ஒருநாள் வேலைக்குச் சென்ற அக்கா மாலையில் செந்தில் என்பவருடன் ஓடிப்போகிறாள். பொன்னையனின் அப்பாவும் போலீஸ்காரர்கள் சிலரும் சேர்ந்து அக்காளைத் தேடிப்பிடித்து மீண்டும் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்துவிடுகிறார்கள். வீட்டிற்கு வந்தபின் அக்கா யாரோடும் பேசுவதில்லை. வீட்டை விட்டு வெளியே வருவதும் இல்லை. கல்யாணம் கார்த்திகை ஒரும்பரை கிரம்பரை ஒன்றுங் கிடையாது. வீடு முழுக்கச் சுவக்களை. இவனுக்கு ஊரில் எவனோடும் சேர முடியவில்லை. ஏதாவது சில்லரைச் சண்டைகளின்போது அக்காவைப் பற்றிக் கேவலமாகப் பேசி விடுவார்களோ என்ற பயம். (பெருமாள்முருகன், 1996: 100 -101)

பொன்னையனுக்கு ஏற்படுகிறது கவலை கொள்கிறான். வெளியில் தலை காட்ட முடியவில்லை. மீறிச் சென்றாலும் யாராவது ஏதாவது கேவலமாகச் சொல்லிவிடுவார்களோ என்று பயந்து கிடக்கிறான். வீட்டிற்கு வர அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. பள்ளிக்கூடம் சென்றாலும் நிம்மதி இல்லை. பொன்னையனின் பாட்டி எந்நேரமும் அக்காவைக் கவனித்துக்கொண்டே இருக்கிறாள். ராத்திரியில் அக்காவின் பக்கத்திலேயே படுத்துக்கொள்கிறாள். அக்காவை எண்ணிக் குடும்பமும் துன்பத்தில் இருக்கிறது. அக்காவுக்குப் பெருந்துன்பம் ஏற்படுகிறது. அக்காவை இரண்டாம் தாரமாகத் திருமணம் செய்து கொடுக்கின்றனர்.

ஏறுவெயில் நாவலில் பொன்னையனின் அண்ணன், குடி மயக்கத்தில் பீடி பற்ற வைக்கிறான். பற்ற வைத்த நெருப்புக் குச்சியைப் பாட்டியின் வீட்டுக் கூரைமேல் வீசிவிடுகிறான். கூரை தீப்பிடித்து எரிகிறது.

நெருப்பு மங்கலாகக் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. அழுகை வரவில்லை. 'ஆங்' என்று ஒருவித சத்தம் எழும்புகிறது. தலையிலும் வயிற்றிலும் அடித்துக் கொள்ளும் பாட்டியைச் சுற்றிலும் நான்கைந்து கிழடுகள் சேர்ந்து ஒப்பாரிக் குரல் கொடுக்கின்றன. கண்களில் கண்ணீர் வருகிறது. (பெருமாள்முருகன், 1996 : 270)

என்று தீப்பிடித்ததால் ஏற்பட்ட துன்பத்தைப் பதிவு செய்கிறது நாவல். பொன்னையன் கல்லூரிவிட்டு வீட்டிற்கு வரும்போது மாலை ஆகிவிடும். அவன் வரும் மாலை நேரத்தில் இந்நிகழ்வு ஏற்படுகிறது. கூரை தீப்பிடித்து எரிந்ததைக் கேள்விப்படுகிறான். அவனுக்குக் கோபம் வருகிறது. வேகமாகச் சென்று அண்ணனோடு சண்டையிடுகிறான்.

அண்ணனின் தலைமயிரைப் படித்துத் தூக்குகிறான். கன்னத்தில் அறைந்து இழுக்கிறான். ஏதோ ஏறும்பு கடித்தது போல வாயைக் கோணிக் கொண்டு 'ஸ்ஸ்' என்கிறான். எட்டி உதைக்கிறான். புட்டுக் கலங்கிச் சாகட்டும். முதுகில் கும்முகிறான். நெஞ்சடைக்கட்டும். பொறுக்கி ராஸ்கல். (பெருமாள்முருகன், 1996 : 272)

என்கிறான். இருவருக்கும் அடிதடி ஏற்படுகிறது. பலரும் தடுக்க முயற்சி செய்கின்றனர். முடியவில்லை. அண்ணனைப் பலமாகத் தாக்குகிறான் பொன்னையன். மாலைநேரம் துன்பத்தைக் கொடுப்பதாகப் பெருமாள்முருகன் காட்டுகிறார்.

நடுஇரவு

நடுஇரவான மீவியல் காலம் துன்பத்தைக் கொடுப்பதாக நாவல் காட்டுகிறது. “நள்ளிரவு என்பது கோபம் அச்சம் ஆகியவற்றையும் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம்” (இ. முத்தையா, 2013:55) என்று கூறுகிறார்.

ஏறுவெயில் நாவல் நடுஇரவு துன்பம் கொடுப்பதைக் காட்டுகிறது. ஏரிக்கரை பக்கம் குடிசை அமைத்துத் தனித்துப் பொன்னையனின் தாத்தாவும் பாட்டியும் வாழ்கின்றனர். ஒருநாள் கனமழை பெய்கிறது. மழைநீர் பொன்னையனின் தாத்தா குடிசைக்குள் புகுகிறது. இரவு பன்னிரண்டு, ஒரு மணிக்குப் பாட்டியும் தாத்தாவும் தங்கியிருந்த இடத்தைவிட்டு வெளியேறி மகன் வீட்டை அடைகின்றனர். இதைப்

பாட்டனும் பாட்டியும், “அம்மா.....” அப்பனின் அலறலில் வெடித்த அதிர்ச்சியில் எல்லோரும் எழுந்து விட்டனர். இரண்டு பேரும் தொப்பலாக நனைந்துபோய் நடுங்கிக் கொண்டு நிற்கிறார்கள். குருவிக் குஞ்சுகள் மாதிரி பாட்டனுக்கென்றால் முகத்தில் வடிகிற தண்ணீரையும் மிஞ்சிக் கொண்டு கண்ணீர் வருகிறது.

என்று பெருமாள்முருகன் (1996 :70) காட்டுகிறார். பொன்னையனின் தாத்தாவும் பாட்டியும் நடுங்கிக்கொண்டு வீட்டிற்கு வருகிறார்கள். நடுஇரவில் வீட்டைவிட்டு வெளியேறும் பாட்டிக்கும் தாத்தாவுக்கும் துன்பம் ஏற்படுகிறது. அதனால் மகனுக்கும் பேரனுக்கும் துன்பம் உண்டாகிறது.

முடிவுரை

பெருமாள்முருகன் தன் நாவல்களில் மீவியல் காலம் தீமை கொண்டதாகக் காட்சிப்படுத்துகின்றார். தீமையை ஏற்படுத்தும் மீவியல் ஆற்றல் கொண்ட பேய்கள் உச்சி வெயில் நேரத்தில் வெளிவருகின்றன. இந்நேரத்தில் சண்டைகளும் சாதிய அதிகாரங்களும் அடக்குமுறைகளும் நடக்கின்றன. மாலைநேரம் துன்பத்தைக் கொடுக்கிறது. பொன்னையனின் அக்கா தலித் ஒருவரோடு

ஓடிப்போகிறாள். அதனால் குடும்பத்தில் எப்போதும் நிம்மதியற்ற சூழல் நிலவுகிறது. பாட்டியின் குடிசையைப் பொன்னையனின் அண்ணன் தீ வைக்கின்றான். இதனால் பொன்னையனுக்கும் அவன் அண்ணனுக்கும் சண்டை ஏற்படுகிறது. நள்ளிரவு நேரத்தில் பொன்னையனின் தாத்தா வீட்டிற்குள் வெள்ளம் சூழ்ந்து துன்பத்தைக் கொடுக்கிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

- [1.] காசிமாரியப்பன்.க., கள் மணக்கும் பக்கங்கள், முதல் பதிப்பு 2024, காலச்சுவடு பப்ளிகேஷன்ஸ் (பி) லிட்., 669, கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில் – 629 001.
- [2.] பக்தவத்சல பாரதி, பண்பாட்டு மானுடவியல், மீள் அச்சு 2021, அடையாளம் பதிப்பகம், 1205/1 கருப்பூர் சாலை, புத்தாந்தம், திருச்சி மாவட்டம் – 621310.
- [3.] பிரண்டா பெக், கொங்குக் குடியானவர் சமூகம், முதல் பதிப்பு 2019, அடையாளம் பதிப்பகம், 1205/1 கருப்பூர் சாலை, புத்தாந்தம், திருச்சி மாவட்டம் – 621310.
- [4.] பெருமாள்முருகன், ஏறுவெயில், மூன்றாம் பதிப்பு 1996, விடியல் பதிப்பகம், 8, மாரியம்மன் கோவில் வீதி, உப்பிலிபாளையம், கோவை – 641 015.
- [5.] பெருமாள்முருகன், கங்கணம், முதல் பதிப்பு 2007, அடையாளம் பதிப்பகம், 1205/1 கருப்பூர் சாலை, புத்தாந்தம், திருச்சி மாவட்டம் – 621310.
- [6.] பெருமாள்முருகன், பூக்குழி, மூன்றாம் பதிப்பு 2016, காலச்சுவடு பப்ளிகேஷன்ஸ் (பி) லிட்., 669, கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில் – 629 001.
- [7.] பெருமாள்முருகன், மாதொருபாகன், நான்காம் பதிப்பு 2014, காலச்சுவடு பப்ளிகேஷன்ஸ் (பி) லிட்., 669, கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில் – 629 001.
- [8.] முத்தையா.இ., அடித்தள மக்களின் குறியீட்டுப் பயண வெளிகள், இரண்டாம் பதிப்பு 2013, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., 41- B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர் சென்னை – 600 098.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Contribution Statement: இல்லை/NIL

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை / Author Acknowledgement: இல்லை/NIL

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன் I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).